

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9C/685/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115236544
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4115236544.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: Y. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, Y. - S., zastúpený: JUDr. Miroslav Bachynec, advokát, so sídlom Podbiel 177, proti žalovanému: K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/X, Y. J., o zaplatenie 12.965,43 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 2 186,98 eur s príslušenstvom zamietal.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 12.965,43 eur spolu s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že požičal žalovanému v mesiaci október 2013 sumu 9.000 libier a dňa 04.11.2013 mu požičal sumu 1.826,13 libier, ktorá mu bola doručená prostredníctvom WESTERN UNION. Tvrdil, že požičané peniaze, ktoré žalovaný podľa neho odôvodňoval ako pôžičku na kúpu osobného motorového vozidla, mal vrátiť dňa 20.12.2013.

2. Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 13.03.2018, č. k. 9C/685/2015-92 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 26.06.2019, č. k. 5Co/194/2018-110, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby ohľadne sumy 10 778,45 eur zamietol a v ostatnej zamietajúcej časti výroku nad sumu 10 778,45 eur s príslušenstvom a výroku o náhradu trov konania napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok nadobudol v zamietajúcej časti ohľadne sumy 10 778,45 eur právoplatnosť dňa 26.09.2019.

4. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že v dôsledku absencie dostatočného odôvodnenia súd prvej inštancie svojim procesným postupom porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. O nároku žalobcu nebolo možné rozhodnúť bez tohto, aby sa súd nevysporiadal s právnym posúdením dopadajúcim na zistený skutkový stav. Poukázal na to, že hoci žalobca tvrdil, že poskytol pôžičku, uvedený právny úkon uzavretej zmluvy o pôžičke ani nemusel byť platným právnym úkonom, resp. mohlo ísť o úplne iný právny dôvod poskytnutia peňazí, dokonca mohlo ísť o právny dôvod nepomenovanej zmluvy tak, ako tvrdil žalovaný a v konečnom dôsledku môže ísť o niektorý z dôvodov bezdôvodného obohatenia. V spore má primárne žalobca preukázať ním tvrdený právny dôvod „pôžičky“ a jej podmienky a žalovaný je povinný tiež preukázať ním tvrdený dôvod poskytnutia uvedenej sumy. Iba za situácie, že hodnoverne preukázaný nebude ani jeden z uvedených dôvodov, potom je na mieste

bezodôvodné obohatenie, pričom vtedy sa musí súd zaoberať aj vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného.

5. Súd prvej inštancie viazaný právnym záverom odvolacieho súdu vyzval strany sporu, aby s poukazom na rozsudok odvolacieho súdu uplatnili v stanovenej lehote prostriedky procesného útoku a procesnej obrany.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktorého sa zúčastnil len žalovaný. Právny zástupca žalobcu a žalobca prítomní na pojednávaní neboli, ich neúčasť ospravedlnil právny zástupca žalobcu a súhlasil, aby súd vec rozhodol v ich neprítomnosti na základe dôkazov, ktoré sú založené v spise.

7. Súčasťou podania právneho zástupcu žalobcu, doručeného súdu dňa 24.02.2020, bolo aj vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že s poukazom na časť odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu pod r. č. 19.-22. okrem dôkazov, ktoré boli predložené k žalobnému návrhu vrátane písomného potvrdenia pána V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom v X. UK a kópiou dokladu o doručení sumy X 826,13 libier z Western Unionu, ktoré prevzal žalovaný, nedisponuje inými dôkazmi a nič by na tejto skutočnosti nezmenila ani jeho výpoveď na pojednávaní. Z potvrdenia je preukázateľné, že žalovaný sa zaviazal vrátiť požičané finančné prostriedky do 20.12.2013. Žalovaný prijatie finančnej čiastky 2 186,98 eur nepoprel; tvrdil však, že nešlo o zmluvu o pôžičke, ale o údajné podieľanie sa na obchode s alkoholom. N. V. K. v písomnom potvrdení podľa neho potvrdil, že zo strany žalobcu bola poskytnutá pôžička, ktorú bol žalovaný povinný vrátiť. Podľa žalobcu ide o situáciu potvrdzujúcu, že žalovanému požičal finančné prostriedky, pričom žalovaný nepreukázal ním tvrdený dôvod poskytnutia sumy, ktorá zostala predmetom žalobného návrhu. Ak by bolo tvrdenie žalovaného pravdivé, predložil by súdu dôkazy o kúpe a následne údaje o krádeži alkoholu. Uviedol, že prišiel už o mnoho finančných prostriedkov, ktoré požičal žalovanému a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2 186,98 eur s príslušenstvom ako aj trovy konania z priznanej výšky v rozsahu 100%.

8. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že žalobcu nikdy v živote nevidel, ani ho osobne nepozná. Pozná len Rudolfa Palucha, pričom on mu osobne dlží 30 000 eur. Nikdy si nepožičal od žalobcu žiadne peniaze, to znamená, že aj suma 1 826,13 libier, ktorá mu bola pripísaná na účet, nepredstavovala žiadnu pôžičku. Nevedel preukázať existenciu dohody, na ktorú poukázal pôvodne v odpore. Nemal žiadne dôkazy, ktoré by potvrdili existenciu ním tvrdenej zmluvy. Žalobca od neho dva roky žiadne peniaze nežiadal. Trval na vznesenej námietke premlčania.

9. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré predložili strany sporu, a to o najmä: žalobou, potvrdením p. K., dokladom z Western Union, vyjadreniami strán sporu vylúčením žalovaného, pričom zistil nasledovný skutkový stav a uvedený spor takto právne posúdil:

10. V konaní nebolo sporné, že na účet žalovaného bola pripísaná suma 1 826,13 libier (v prepočte na eur ide o sumu 2 186,98 eur). Spornou zostala otázka, na základe akého právneho titulu bola táto suma poukázaná na účet žalovaného.

11. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovanému túto sumu doručil cez službu Western Union dňa 04.11.2013, pričom išlo o pôžičku pre žalovaného na kúpu osobného motorového vozidla, s tým, že mal túto ako aj ďalšiu sumu 10 778,45 eur (9 000 libier) vrátiť do 20.12.2013. Žalobca na pojednávaní dňa 30.01.2018 tvrdil, že požičal žalovanému 8 000 libier s tým, že mu vráti 9 000 libier, cez p. Palúcha, ktorému ich osobne odovzdal. Okrem týchto tvrdení žalobca potom, čo došlo k zrušeniu pôvodne vydaného rozsudku na základe jeho odvolania, neuviedol žiadne nové skutkové tvrdenia vo vzťahu k sume, poukázanej cez Western Union. Ak aj poukazuje na potvrdenie p. K., tak z neho nie je možné vyvodiť záver, že by malo ísť práve o sumu 2 186,98 eur. Napriek tomu, že toto potvrdenie nepreukazuje priame odovzdanie sumy, čo je inak podmienkou tohto reálneho kontraktu, uvádza sa v ňom suma 9 000 libier, čo zodpovedá práve tej sume, ktorá bola už v tomto spore zamietnutá. K tvrdeniu žalovaného ohľadne zmluvy, kde mali byť finančné prostriedky použité na obchod, ktorý nevyšiel, uviedol, že ak by tomu tak bolo, predložil by žalovaný o tom súdu dôkaz.

12. Žalovaný v spore tvrdil, že žalobcu nepozná, nikdy si od neho nepožičal žiadne peniaze a suma 2 186,98 eur, ktorá mu bola poukázaná na účet, mala predstavovať nepomenovanú zmluvu, podľa ktorej sa mali spoločne zúčastniť obchodu s alkoholickými nápojmi, pričom všetko riešil cez p. K.. Po zrušení

pôvodne vydaného rozsudku neuviedol žalovaný žiadne nové skutkové tvrdenia ohľadne ním uvádzanej nepomenovanej zmluvy ohľadne alkoholu a sám konštatoval, že nevie preukázať existenciu takejto dohody so žalobcom. Poprel tvrdenie žalobcu o tom, že by si od neho požičal peniaze tak, ako to uvádza a táto skutočnosť nezodpovedá pravde.

13. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

14. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

15. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

16. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

18. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

19. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

20. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje tú stranu sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá tiež existenciu takýchto skutočností tvrdí. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, znamená pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. V rámci dokazovania platí zásada, že každý musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia; kto tvrdí, dokazuje. Inak povedané, strana sporu musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia.

21. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca hodnoverne nepreukázal existenciu zmluvy o pôžičke, na základe ktorej by mu mal žalovaný vrátiť sumu 2 186,98 eur, do 20.12.2013. V spore nenavrhoval žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a z tých, čo sboli súčasťou spisu, ním uvádzané skutočnosti potvrdené neboli. Jediným nesporným tvrdením bolo, že poukázal na účet žalovaného sumu 2 186,98 eur dňa 04.11.2013. Žiadne iné tvrdenia, tj. právny titul - zmluvu o pôžičke, jej podmienky vrátenia dňa 20.12.2013, nepreukázal. Ak aj poukázal na potvrdenie p. Palucha, z neho nemožno zistiť, že by sa malo jednať práve o žalovanú sumu, pretože z obsahu tohto potvrdenia zo dňa 08.12.2015 možno iba dedukovať, že by mal žalovaný žalobcovi vrátiť sumu 9000 libier do 20.12.2013, pričom malo ísť o peniaze od žalobcu, ktoré on osobne odovzdal žalovanému v mesiaci október 2013. Súd pritom v tomto prípade vychádzal z nesporného tvrdenia, že suma 2 186,98 eur bola poukázaná dňa 04.11.2013. Na základe toho súd konštatuje, že žalobca nepreukázal ním tvrdený dôvod „pôžičky“.

22. Povinnosťou žalovaného bolo tiež preukázanie ním uvádzanej nepomenovanej zmluvy, ktorá mala súvisieť s kúpou a predajom alkoholu, pričom kúpený tovar mal byť odcudzený z nákladného vozidla. Tovar nebol poistený, o krádeži žalovaný informoval p. Palucha; jemu samému vznikla škoda a p. Paluch nikdy od neho nepožadoval vrátenie sumy 1 826,13 libier pre žalobcu. Žiadne iné skutkové tvrdenia

ohľadne zmluvného vzťahu medzi stranami sporu preukázať nevedel a ani nepredložil, resp. nenavrhol dôkaz na preukázanie týchto tvrdení. Na základe toho súd konštatuje, že žalovaný nepreukázal ním tvrdený dôvod poskytnutia uvedenej sumy titulom nepomenovanej zmluvy.

23. S poukazom na to súd posudzoval nárok žalobcu ako bezdôvodné obohatenie, konkrétne ako plnenie bez právneho dôvodu. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

24. Dôvodnosť nároku uplatňovaného žalobcom ako vydanie bezdôvodného obohatenia bola v spore preukázaná tým, že na účet žalovaného bola z jeho strany poukázaná suma 1 826,13 libier, čo mal súd preukázané dokladom o prevode cez Western Union, kde ako odosielateľ figuruje žalobca, ktorý ho aj podpísal. Pripísanie tejto sumy na svoj účet žalovaný potvrdil a nerozporoval.

25. Žalovaný v priebehu konania, priamo už v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 02.02.2016, č. k. 9C/685/2015-11 vzniesol námietku premlčania a na tejto zotrval. Preto bolo povinnosťou súdu vyporiadať sa s uplatnenou námietkou premlčania.

26. Premlčanie je uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, teda zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Vznesenie námietky premlčania po márnom uplynutí premlčacej doby má tie právne dôsledky, že súd oprávnenej osobe premlčané subjektívne občianske právo nemôže priznať, lebo vznesením námietky premlčania dlžníkom došlo k zániku nároku a súd musí žalobu veriteľa, ktorou sa tohto premlčaného práva domáha, zamietnuť. Uplatnením námietky premlčania na súde prestáva byť subjektívne právo vynútiteľné.

27. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je právom majetkovým a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa teda môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Ide o okamih splnenia všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Aby bolo možné hovoriť o premlčaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslennej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Rozhoduje skutočná, nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzájomný vzťah týchto dvoch premlčacích dôb je taký, že ak skončí beh jednej z nich, a je vznesená námietka premlčania, právo sa premlčí a nemožno ho priznať. Premlčanie nevedie k zániku práva, bráni však jeho vymožiteľnosti.

28. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To,

kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 67/2011 <<http://merit.slv.cz/1Cdo67/2011>>). Pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné vychádzať zo skutočnej, nie teda len predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal (Rozsudok NS ČR z 15. 6. 2010, sp. zn. 21 Cdo 3433/2008 a 21 Cdo 3434/2008).

29. Z obsahu spisu v danom spore vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému sumu 2 186,98 eur dňa 04.11.2013 (táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná). Podľa názoru súdu týmto dňom začala žalobcovi plynúť i dvojročná subjektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Občianskeho zákonníka. Žalobca od počiatku plnil bez právneho dôvodu, už v tomto okamihu boli žalobcovi známe všetky skutkové okolnosti potrebné na podanie žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia; teda vedel, komu plnil a v akej výške. Jeho subjektívny názor, že by malo ísť o pôžičku, v tomto prípade nemohol obstáť.

30. Pretože žalobca svoj nárok na zaplatenie sumy 12 965,43 eur uplatnil na súde dňa 17.12.2015, je zrejmé, že ho uplatnil až po uplynutí premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňa 04.11.2015 (tj. 2 roky od jej poskytnutia). Z uvedeného dôvodu posudzovanie objektívnej premlčacej doby neprichádzalo do úvahy. Keďže žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie právne relevantným spôsobom vzniesol námietku premlčania, súd na túto námietku prihliadol a za daného preukázaného skutkového stavu nemohol žalobcovi premlčané právo priznať. Na základe toho žalobu žalobcu zamietol, a to konkrétne vo zvyšnej sume 2 186,98 eur s príslušenstvom.

31. Podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v spore úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi. Strany sporu v priebehu konania nenavrhovali prípadné uplatnenie § 257 CSP vo vzťahu k nároku o trovách konania a ani súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by súd mal podľa tohto ustanovenia postupovať a náhradu trov konania žalovanému nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Nitra.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.